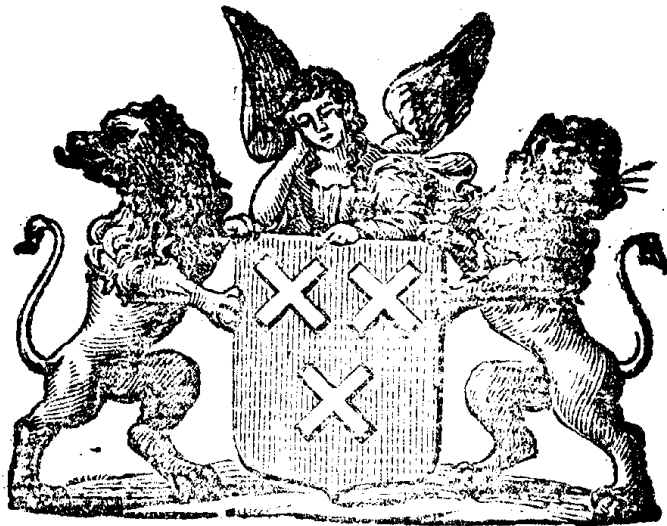

BREDASCHE

Staat-, Letterkundig-

Nieuws-

Donderdag den

COURANT.

en Wetenschappelijk

Blad.

2 Augustus.

N E D E R L A N D E N

BREDA, den 1sten Augustus.

T O E S T A N D D E R R E V O L U T I E.

Onder den titel van *Situation de la révolution de Juillet*, bevat de *Gazette de France* een artikel, waarin met evenveel juistheid als beknoptheid, Frankrijks mit- en inwendigen toestand geschilderd wordt. Wij nemen daarvan het volgende, op het buitenlandsche betrekking hebbende, over:

• Terwijl de revolutie van Julij in zichzelf, in magtelooze pogingen verteert, en zich in eenen toestand bevindt, die noch vrede, noch oorlog, en nog veel minder orde en vrijheid is, loopt alles buiten de revolutie te zamen om haar binnen enge grenzen te beperken, en alle hare bewegingen te stremmen. De revolutie, voorgesteld door de mannen, die het stelsel van 13 maart volhouden, het eenig beginsel, door hetwelk zij bestaan kan, hebbende laten varen, gelijkt op *Samson*, die zich van zijne hoofdbaren liet berooven. — Wat zal men antwoorden op het manifest van de Duitsche bondsvergadering, wanneer men ordonnantiën gemaakt heeft gelijk die van den 6den Junij en circulaires nitgavaardigd als die van den 2den Julij? Hebben de heeren *Barthe* en *Montalivet* iets te verwijten aan *Ancillon* en *Metternich*? Zijn de patriotische associatiën, de oproerige vereenigingen, de charivaris, de weigering van belastingen, de burgeroorlog, de opstand der scholen, de tegenstand aan de openlijke magt, de lasterende drukpers en de misdadige driften wettiger in Duitschland dan in Frankrijk; minder gewichtig in Weenen dan in Parijs, Nantes of Marseille? Waarlijk! het zoude iets schoons wezen den heer *Barthe* te zien boos worden over de maatregelen door de Duitsche Bondsvergadering ten aanzien der dagbladen genomen, of den heer *Montalivet* de vrijstelling te hooren vragen van lieden, die bij eenen volksopstand gevangen genomen waren, of de Maarschalk *Soult*, afkeurende de bezetting door een federaal leger van die landen, waar de rust bedreigd is.

En, indien men, het beginsel van warorde en regeringloosheid afzweerende, slechts het stelsel van 13 Maart een ander beginsel kon tegenoverstellen! Maar neen! dat is onmogelijk; want dit zoude juist daarheen voeren waar men niet zijn kan, waarheen men niet wil. De bestemming der revolutie is te zijn gebonden om, even als *Samson*, tusschen de kolommen, ten spot der Philistijnen te verstrekken. Er is in haar noch kracht, noch deugd meer, zij is even magteloos in het goede als in het kwade, en moet van afmatting vergaan en terugkeeren tot het niet, van waar zij haar oorsprong ontving.

In alles waarin zij steun gezocht heeft, is zij teleurgesteld, omdat zij noch aan de volken, noch aan de vorsten vertrouwen heeft kunnen inboezemen, omdat zij even min voor de eersten ware vrijheid, als voor de anderen ware grootheid oplevert. Overal waar de revolutie zich vertoond heeft, spreekt tegen haar het beginsel der legitimiteit, hetwelk zij heeft omverre geworpen; en evenzeer het stelsel der volksheerschappij, met hetwelk zij in wederpraak is, het beginsel van orde, hetwelk zij niet openlijk belijden durft, en het beginsel van opstand, hetwelk zij-zelve te belijden heeft.

Zie haar in Griekenland. Zeshonderd vechtenden, door de revolutie in drie sterke plaatsen opgesloten, zijn getuigen van de laatste stuiptrekkingen van een Gouvernement, hetwelk zich door Turken, tegen oproerige onderdanen moet laten beschermen. De Admiraal *Rigny* zegge wat er van de palmen van Navarino geworden is.

Te Ancona scheept men de patriotten in, terwijl men met de kan van het kerkelijk opperhoofd den spot drijft. De patriotten ontschepen en men stelt huu voor naar Algiers te gaan, aangezien derzelve verheven Italiaansche vaderlandsliefde in Frankrijk regeringloosheid beteekent. De togt naar Ancona is noch in het belang van den wettigen Souverein, welke daardoor niet beschermd wordt, noch in het belang van den opstand, welchen zij verbant. Voor wie heeft die expeditie dan plaats? Vraagt het aan de Italiaansche patriotten, die haar vervloeken, en aan de getrouwe on-

derdanen van den Paus, die tot onder de vensters van den heer *de Saint Aulaire* wraak schreeuwen.

Misschien levert Zwitserland gunstiger uitzigt op! Niets meer. De katholieke kantons zullen den Paus en de bondsvergadering bijstand verleen; afgeschrikt door den toestand, waarin Frankrijk zich bevindt, zullen deze zich grootendeels voor de oude instellingen verklaren. Van deze zijde heeft de revolutie geene ondersteuning te wachten. De aristocratie is er nog groot en magtig en te zeer in strijd met de verkiesbare democratie. *Bourquin* en zijne vrienden zijn daar niets meer dan oproerigen; en het *juste-milieu* heeft van het vaderland van *Willem Tell* niets te hopen.

Maar Portugal en Spanje! Misschien zal dom *Pedro* in zijnen togt slagen; de heer *Laborde* heeft het gezegd. Het is mogelijk; maar ook zelfs wanneer *Dona Maria* koningin zijn zal, zal er eene andere vraag te beslissen zijn. De Portugesche natie is juist geen groot vereerdster van liberale charters, en wanneer een volk op dat standpunt staat, worden de Souvereinen (die het regtens of met de daad zijn) het zeer gemakkelijk met hunne onderdanen eens. De revolutie in Portugal, zoo er daar werkelijk een tot stand komt, kan geenzins in het belang van het stelsel van 13 Maart plaats hebben. Zij zal of *legitiem* of volkomen *radicaal* zijn: in het zuiden van Europa bestaat evenmin als in het zuiden van Frankrijk, een *juist midden*.

Zal België eenmaal onafhankelijk wezen? Zal de langdurige tweespalt tusschen dat land en Holland in eene ontkenning eindigen, gunstig aan de belangen van Frankrijk, overeenkomstig de wenschen der beide revolutiën van Parijs en Brussel? Nog is er niets, wat zulk een uitslag durft voorspellen. Het doek van *Penelope*, de protocollen blijven altijd onderhanden; en het gemor in den Belgischen Senaat beschuldigt reeds het stelsel van 13 Maart als de ontrouwe hand, welke des nachts het werk van den dag vernietigt. In afwachting, dat het beslist zal worden, wie meester der Schelde wezen zal, gaan twee vorstenfamilie-verbintenissen aan; maar het ontworpen huwelijk, ten aanzien van zoo veel punten wenschelijk, huwt de beide landen niet aan elkander, die, integendeel meer en meer van elkander verwijderd schijnen te worden.

Voor Polen is alle hoop verloren! De overblijfselen van een dapper maar ongelukkig leger worden uit Parijs verjaagd, of in onderscheidene plaatsen verzameld, van waar men ze spoedig mede zal weggagen, of hun de gastvrije lucht op Afrika's noordkust aanbieden!!! De Voorzienigheid weet welk lot aan Polen beschoren is; maar zeker is het, dat deszelfs volgende bestemming geene lofspraak op de revolutie van Julij wezen kan.

Het stelsel van den 13den Maart is buiten af, juist in denzelfden toestand als van binnen. Het heeft tegen zich: den magtigen invloed van wettige regten, welke het, zonder oorzaak, beleedigd heeft; de denkbeelden van volkssoevereiniteit, welke het verloochent; de behoefte aan orde, welke het gestoord heeft; de beginselen van zedelijkheid en regtvaardigheid, welke het miskent, de beginselen van nationaliteit, welke het niet aan kan nemen zonder zich zelve te ondermijnen. Het geheele bestaan der revolutie hangt enkel af van een soort van monopolie tusschen bankiers en advokaten, die, de maatschappij in twee deelen verdeelende, geene andere ondersteuning dan in eene willekeurige wetgeving bezitten.

Wij zullen zien hoe lang zulk een toestand duren kan. Van binnen even als naar buiten, loopt alles ter ontkenning mede: deze kan niet noodlottiger, noch vernederender zijn dan zij werkelijk is. De revolutie zal bezwijken daar waar zij ontstaan is. Die stroom, in welks midden het vallen van eenen berg, cirkels had gevormd, welke zich meer en meer moesten uitbreiden, zal, binnen zijne oevers beperkt, verdroogen en eindelijk niets meer zijn dan een oazuivere en verpeste vlakte.

Laatsteleden zondag heeft er, tijdens het verblijf van Z. M. te Tjburg, in den tuin achter het huis van den heer *van Doorn* aldaar, waar de Koning gelogeed was, onder een smaakvol ingerigte tent een groot diner van ongeveer een honderdtal couverts plaats gehad; vaderlandsche geestdrift en vrolijkheid, zaten bij dit feestmaal voor-

Gisteren heeft Z. M. met de Prinsen, Hoogstdezels Zonen en Kleinzonen, de troepen der 3de divisie, in het kamp bij Oirschot gelegerd, benevens de 2de brigade kavallerie en onderscheidene batterijen rijdende en veldartillerie, op de heide nabij Oirschot in oogenschouw genomen; bij deze wapenschouwing is de waardige Vorst weder met de grootste gaestdrift en het welmeenendst gejuich door onze dappere verdedigers ontvangen. Heden zal Z. M. nabij Eindhoven de troepen der 2de divisie, onder bevel van den hertog van Saxon-Weimar, in oogenschouw nemen.

— Gisteren is eene kar met, in maatt jl., nabij Bergen-op-Zoom aangehaalde goederen, ter waarde van omtrent f10,000, van daar hier binnengebragt; deze goederen worden naar 's Bosch opgezonden om aldaar openlijk te worden verkocht.

— De officiele opgave omtrent de heerschende ziekte te Scheveningen houden, dat er van maandag tot dingsdag weder 21 personen zijn aangetast, 8 lijdens zijn overleden en 12 hersteld, blijvende gisteren er 121 in behandeling.

Te 's Hage zijn bijgekomen 2 zieken, 2 overleden en 9 hersteld, blijvende er nog 19 in behandeling.

Te Rotterdam zijn van maandag tot dingsdag, bij de 97 in behandeling gebleven zieken, 62 nieuwe zieken bijgekomen, 19 lijdens zijn voor de ziekte bezweken en elf hersteld, blijvende er gisteren morgen 129 in behandeling.

Voorts wordt gemeld dat er te Delft, den 29sten, 2 cholera-zieken in het hospitaal opgenomen zijn; ook had zich te Vlaardingen den 28sten een twijfelachtig geval opgedaan; daarentegen wordt uit Utrecht, op eene stellige wijs tegengesproken, het uit Amsterdam vermelde bericht dat in eerstgenoemde plaats de ziekte zou uitgebroken zijn.

— De *Staats-Courant* deelt in zijn nummer van heden eenige bijzonderheden en waarnemingen mede, wegens de eerste verschijning en verdere ontwikkeling van de cholera eerst te Scheveningen en daarna te 's Hage. Uit deze bijzonderheden blijkt het, dat in den laatsten tijd, vóór het uitbreken der cholera, te Scheveningen evenmin als in andere streken van ons land, eene meer bijzondere ziekte-constitutie heerschte, doch dat everwel de inwoners van gemeld dorp reeds sedert eenigen tijd eene meer dan gewone aandoenlijkheid der buiks-ingewanden ondervonden hadden.

Den 24sten Junij ll. kwam eene visscherspink aan wal, waarvan de stuurman en een der matrozen op zee ongesteld waren geworden en ook ziek ontscheept zijn. Deze beide herstelden echter, doch zeven dagen later bleek, uit een opzettelijk onderzoek, dat de cholera werkelijk te Scheveningen bestond; zij heeft er zich zoo verbreid, dat men thans, na ruim een maand tijdverloop, aldaar reeds 425 lijdens telt.

Het naauwkeurigst onderzoek heeft genoegzaam voldingend de ongegrondheid der geruchten van allerlei aard bewezen, volgens welke de Scheveningers de ziekte door schepen uit zee hadden overgebragt; alleen van de talk is gebleken dat die door de Scheveningers is opgevischt; doch men heeft, bij gedaan onderzoek, niet de minste nadeelige zelfstandigheid in dezelve gevonden.

Eerst drie weken na de uitbarsting te Scheveningen heeft de ziekte zich in den Haag geopenbaard en wel bij personen, die in geene gemeenschap tot de Scheveningers stonden; ook heeft men opgemerkt, dat de ziekte zich bijna getykelijk in onderscheidene wijken heeft vertoond en nog wel het minst in die waar de Scheveningers zich het meest onthouden.

De aangetasten te Scheveningen zijn meest alle dezulken, die tot den eigenlijken visschersstand behooren, slecht en armoedige gehuisveste lieden, dikwijls tot een gezin van acht of meer personen behorende, die in ellendige woningjes onder elkander leven, slecht gevoed en gekleed worden; de ziekte heeft zich evenwel ook onder de landlieden, doch in mindere evenredigheid vertoond; de gegoede klasse is meer verschoond gebleven. Daarentegen is noch ouderdom noch geslacht bijzonder gespaard; kinderen van onder de twee tot grijsaards boven de 70 jaren zijn door de ziekte aangetast. Tot den 26sten ll. bedroeg het getal lijdens 297, waarvan 128 mannen en 169 vrouwen; dat der overledenen was 54 mannen en 53 vrouwen. De tegenzin der Scheveningers tegen het hospitaal die men voor een deel aan hunne eerste meening toeschrijft, dat de ziekte geen cholera was, was in den laatsten tijd aanmerkelyk verminderd en het aantal in het gasthuis opgenomen lijdens daarmede toegenomen. Te 's Hage heeft men dien tegenzin niet opgemerkt; ofschoon de ziekte daar nu reeds achttien dagen heerscht is het aantal der daardoor aangetaste personen in evenredigheid zeer gering, als bedragende 88 personen, waarvan 19 nog onder behandeling, 36 overleden en 33 hersteld zijn. Met weinige uitzonderingen bepaalt de ziekte zich daar tot de geringere volksklasse.

— De consul van Frankrijk te Rotterdam, heeft aan den handel aangekondigd, dat, bij besluit van Zijne Excell. den minister van buitenlandsche-zaken te 's Gravenhage, van den 30 dezer, de quarantaine, voor de schepen uit Frankrijk in de Maas aankomende, is opgeheven.

— Uit een' brief, van den 29sten ll., uit de citadel van Antwerpen, door eene geachte hand geschreven, nemen wij het volgende over:

.... » Ik heb wijders het genoegen u te kunnen melden: dat er thans op de citadel *geene* lijdens meer zijn, die de bewuste ziekte hebben; -- *twee* zijn er voor eenige dagen aan overleden, doch dit waren menschen die een buitensporig leven hadden ge-

leid, en zouden buitendien, volgens zeggen van den Doctor, niet lang meer geleefd hebben. Alle middelen van voorzorg zijn genomen; zoodra iemand slechts buikweeën gevoelt, moet hij zich bij den Esculaap aanmelden, hetgeen een zeer goede maatregel is, aangezien de ondervinding geleerd heeft, dat eene spoedig aangebragte hulp den patient veelal redt.

» Aan het *Vlaamsch hoofd* ziet het er zoo gunstig niet uit; daar zijn er *zeven* aan de cholera overleden; in den tijd van zeven uren zijn zij voor de hevigheid der ziekte bezweken; men heeft de kerk aldaar tot verpleging der zieken, welker getal thans *vijf* bedraagt, ingerigt."

E E L G I E.
BRUSSEL, den 31sten Julij.

Het officeel blad behelst weder het volgende over den tegenwoordigen staat van zaken, en ter beantwoording van de menigvuldige aanvallen in de dagbladen:

» De *Moniteur* heeft tot heden gezwegen over de jongste voorstellen der conferentie. Officieel orgaan van het gouvernement, was hem dubbel omzigtigheid aanbevolen in een oogenblik, waarin eenige onvoorzigtige woorden door hem genit, op de besluiten van Holland zouden invloed kunnen hebben, en misschien de moeijelijkheid van onze buitenlandsche gesteldheid, door meerdere iawikeling, vermeederen. Gelyk bijna altijd gebeurt, dit stilzwijgen is nadeelig uitgelegd: zonder de beweeggronden op te zoeken of te begrijpen, heeft men die tegen het ministerie gerigt, het ooderverp eener menigts bespottelyke en overdreven geruchten daarvan gemaakt. Zoo de taal, in deze jongste dagen door de drukpers aangenomen, geen ander nadeel had dan dat van de verantwoordelyke bewaarders van het bewind te lasteren, en bij het publiek in minachting te brengen, zou het gouvernement, sterk door zijne innige overtuiging, en bewust dat zijn toestand hem alleen in staat stelde, over de geschiktheid van het stilzwijgen, dat men hetzelfde te laste legt, te oordeelen, er in hebben kunnen volharder en met verachting de tegen hetzelfde vermenigvuldigde aanvallen afwijzen.

» Ongelukkigerwijs heeft de ondervinding maar al te wel geleerd, dat de overdrijving besmettelijk is, en dat, zoo men bij tijds geene maatregelen neemt, om dezelve tegen te gaan, ze in staat is tot de noodlottigste buitensporigheden over te slaan. Een dagblad, hetwelk men altijd van eene heete koorts zou aangetast zeggen, heeft niet een enkel vraagstuk, waarmede de drukpers sedert een jaar zich heeft bezig gehouden, koelbloedig kunnen behandelen, een dagblad 't welk, welk onderwerp het ook neme, gestadig de grenzen moet overschrijden en het doel te buiten gaan, heeft onze voorzorg alrede geregtvaardigd. Zijne roekelooze aanvallen hebben zich niet enkel tot de ministers bepaald; door een misdadig vergeten van de allereerste grondbeginselen van het constitutioneel gouvernement, zijn dezelve tegen een doorlichtigen persoon gerigt, die, bij gemis van dien wettigen waarborg, zich beveiligd had moeten zien door zijne niet twijfelachtige toewijding aan 's lands belangen, welke hij zoo dikwerf bewezen heeft van de zijne onafscheidelyk te zijn. Wij wijzen met al kracht, met al de verontwaardiging, die zij te rest van alle zijden opgewekt heeft, deze lasterlyke achterdocht af, door middel waarvan men het nationaal vertrouwen op den troon zoekt te ondermijnen.

» Neen, thans minder dan ooit zal het gouvernement aan zijne verplichtingen ontrouw worden. Het is onwaar dat bij hetzelfde zwakheid, weifeling heerscht. Dat men gerust zij: het heeft niet gewacht tot de drukpers zich geuit had om zijn eigen gevoelen over de jongste acte der conferentie te vormen. Wanneer het, na er kennis van bekomen te hebben, al niet luide verkondigd heeft hoe het er over dacht, wanneer de ministers al niet op de openbare plaatsen gekomen zijn, om te beraadslagen over de partij die in 't belang des lands moest genomen worden, de reden daarvan is, dat de eischen der staatkunde met deze Atheensche vormen niet overeen te brengen zijn: dat er in deze woeste en overhaaste wijze van behandeling der staatsaangelegenheden, veel meer onvoorzigtigheid en gevaar dan men vermoedt in gelegen is.

» Wij begrijpen, overigens, tot een zeker punt, de ongerustheid en het ongeduld die zich sedert eenige dagen in het land openbaren. Iedereen, en het gouvernement in de eerste plaats, gevoelt dat wij eene crisis nabij zijn en dat de nog hangende vraagstukken, op de eene of andere wijs, eene oplossing gaan verkrijgen. Wat het gouvernement onder zulke omstandigheden kan doen om de gemoederen te bedaren en het vertrouwen te sterken, is het geven der verzekering, dat het voorbereid is, dat de gebeurtenissen het niet verassen zullen en dat deszelfs genomen besluiten met de wezenlyke belangen van België overeenkomen. Hetgeen strekken moet om ook de ongeloofigsten te overtuigen, dat sterke besluiten het gouvernement niet verschrikken zullen, is de buitengewone werkzaamheid die voortdurend aan het departement van oorlog heerscht. De militaire hulpbronnen van het land worden georganiseerd en ontwikkelen zich met eene eenheid, met eene snelheid, die, ter bekwaamer tijd, den gelukkigsten uitslag belooft. Het gouvernement heeft, ter beantwoording aan deszelfs ijver en pogingen voor het algemeen welzijn, slechts een verzoek, dat men het niet dwarsboome, dat men op hetzelfde vertrouwe en, zonder te groot ongeduld, eene ontkenning afwachte, die het als zeer nabij durft belooft."

— Zaterdag middag is de koning te Luik, te midden van een groot aantal nieuwsgierigen, aangekomen. Zijn broeder, de autoriteiten der stad en provincie waren hem te gemoet gegaan. Zondag heeft de vorst het garnizoen van Luik en omstreken, op bijna 6,000 man begroot, in oogenschouw genomen. Heden wordt de koning hier terug gewacht.

-- Eergisteren is op het paleis eene vereeniging van ministers geweest, bij welke de Leide fransche ministers, de heeren *Tallenay* en *de Latour Maubourg*, sir *Adair*, *de Meulenaere* en van *de Weyer* zijn tegenwoordig geweest.

-- De *Courrier* meldt dat sir *Adair* belangrijke depeches, die hem per buitengewone courier moesten worden, wachtende was; een vroeger aangekomen courier had denzelven daarvan berigt gegeven.

-- *l'Indépendant* heeft weder een particulieren brief uit Venlo ontvangen, die het volgende zou inhouden. De Pruisen zijn hoogste een uur van ons verwijderd, artillerie bij zich hebbende. De Hollanders integendeel verwijderen zich en hebben niet meer dan een detachement van 300 man infanterie en 12 kurassiers op drie mijlen afstands van Venlo. Ik geloof dat, ingeval van aanval van de zijde der Belgen, de Pruisen daar zijn om eene beweging naar de zijde van Nijmegen, die zeer gemakkelijk zou zijn uit te voeren, te beletten. Wat mij tot dit gevoelen aanleiding geeft, is het vertrek der Hollandsche troepen, die zulk eenen belangrijken post niet verlaten zouden, hadden zij geene zekerheid, dat hun niets kwaads zal overkomen.

GENT, den 30sten Julij.

De *Belge* voor 't oogenblik geen hollandsche deserteurs, aan te kondigen hebbende, laat eene fransche vloot naar de Schelde zeilen; reeds heeft zij hare loodsen te Duinkerken aan boord genomen, en een mirakel zal het wezen, wanneer koning *Willem*, aan deze verschrikkelijke armada ontkomt. Men verzekert, dat de heer kolonel *Buzen*, sedert deze tijdig, in weerwil zijner jicht, boven op den toren der cathedraal kerk te Antwerpen, vastgenageld zit, het oog volstandig tegen een teleskoop geplakt, om het eerste het sein van de aankomst der zeemagt te geven, die hem den intogt in de citadel bezorgen moet.

(*Messenger*.)

-- Het cholera-berigt van gisteren houdt 6 sterfgevallen en 5 nieuw gevallen.

PARIS, den 29sten Julij.

Gisteren den 28sten heeft het eigenlijk volksfeest, ter viering van de revolutie-dagen, plaats gehad. Volgens het programma heeft men op de Champs Elysées en op het veld van Mars de menigte met wedloopen, spiegelgevechten en dergelijke vermakelijkheden bezig gehouden. Des avonds zijn de openbare en bijzondere gebouwen verlicht geweest, en is de dag in rust en orde ten einde gelopen.

Heden morgen ten tien uren heeft de groote wapenschouwing op de boulevards een aanvang genomen.

De bladen der oppositie kunnen nauwelijks woorden vinden om hunne verontwaardiging uit te drukken, over de wijze waarop deze feestviering plaats heeft. Eene gebeurtenis, zoo als de revolutie van Julij, welke niet alleen door het volk is tot stand gebracht, maar waarbij hetzelfde zich tevens waardig heeft betoond, om in de zedelijke beschaving op den eersten trap te worden geplaatst, moest, volgens deze bladen, op eene geheel verschillende wijze worden bedacht. Men had, even als het vorige jaar, aan dit volk de regtmatige hulde moeten toebrengen, hetzelfde bijzonder in de gesneuvelde revolutie-helden of in de gedecoreerden moeten vereeren. Daarentegen houdt men de menigte met de gewone en laffe vermakelijkheden van eene kermis bezig, men vermijdt zorgvuldig alles, wat aan het eigenlijk doel der feestviering, veel meer aan de gebeurtenis die daartoe aanleiding gaf, kan herinneren, en komt er dus openlijk voor uit, dat men zich zijne afkomst begint te schamen.

-- De gezanten van onderscheidene mogendheden schijnen met het gouvernement in de vrees te hebben gedeeld, dat deze feestdagen tot nieuwe wanorden aanleiding zouden geven. De buitengewone couriers zijn gereed om dadelijk na den afloop der revue, of vroeger zoo zulks noodig was, de berigten deswege naar hunne hoven over te brengen.

-- Bij eene koninklijke ordonnantie van gisteren, zijn een aantal decorationen, zoo van het legioen van eer als van het revolutiekruis, uitgedeeld.

-- De *Moniteur* en andere ministeriele bladen, deelen heden morgen de volgende telegraphische dépêche mede, welke van Baijonne, aan het ministerie van marine is overgebracht.

• Van Vigo in Gallicien heeft men onder dagteekening van den 18den dezer de volgende berigten.

Te Oporto zijn door dom *Pedro*, negen bataillons waaronder een uit veteranen zamengesteld, gevormd.

De troepen van dom *Miguel* zijn den 10den dezer door 3600 man, van het leger van dom *Pedro* uit hunne standplaatsen verdreven, een bataillon van de eerste, heeft zich met de laatste vereenigd, en is met deze naar Azurar voortgetrokken. Deze kolonne wordt door negen stukken geschut ondersteund.

Denzelfden dag is eene andere kolonne van 2400 man, naar Braga gemarcheerd en aldaar den 13den binnengetrokken, dezelve is onderweg door de constitutionelen versterkt.

Porte de Lima werd den 17den dezer door 500 man bezet. Een aantal Portugesche vlugtelingen zijn reeds naar Gallicien geweken.

Men houdt het voor waarschijnlijk dat de troepen van dom *Pedro* reeds den 18den Lissabon zullen bezetten.

Men zegt dat dom *Miguel* reeds de hoofdstad verlaten heeft om zich naar Spanje te begeven."

Ofschoon deze berigten gezegd worden van eene zeer geloofwaardige zijde te komen, meenen echter vele, dat men aan dezelve niet te veel vertrouwen moet hechten, zoo als dezelve dan ook niet wel zijn overeen te brengen, met hetgeen vroeger werd verzekerd, dat dom *Pedro* tot den 15den dezer zijne magt te Oporto had vereenigd gehouden.

Intusschen zijn er insgelijks brieven van Madrid van den 20sten ontvangen, volgens welke eene geheele divisie van het leger van dom *Miguel*, welke naar Coimbra werd gezonden, zich voor dona *Maria* had verklaard. Een enkel regiment, hetwelk getrouw was geblaven, was daarbij genoodzaakt geworden op Spaansch grondgebied de wijk te nemen. Voorts zouden de troepen te Figueira, bij Kaap-Mandego ontscheept zich dadelijk naar Lissabon hebben begeven, en wilde men weten dat een gedeelte der vloot, de rivier was opgezeild, en tot voor de hoofdstad doorgedrongen. Dom *Miguel* had daarop de vlugt genomen. Intusschen is het niet onmogelijk dat deze berigten met de vorige uit dezelfde bron voortkomen; het schijnt dat in de westelijke provincien van Spanje de tijdingen welke gunstig voor de zaak der constitutionelen zijn, gretig worden opgenomen.

-- De *Moniteur* ontkent heden morgen op nieuw de berigten welke door eenen correspondent van de *Augsburgsche Zeitung*, omtrent de toestemming of deelneming van het fransch gouvernement, aan de maatregelen der vorsten van het bondgenootschap, zijn medegedeeld. Deze ontkenenis intusschen is in zeer algemeene bevoordingen vervat, en men heeft daarbij geheel over het hoofd gezien, dat de Duitsche berigtgever, in deszelfs laatsten brief, bepaaldelijk van eene nota van den minister van buitenlandsche zaken heeft melding gemaakt, welke het niet moeilijk konde zijn door eenige explicatien duidelijk te maken.

-- De redacteur van het dagblad de *Tribune*, is door de kamer van beschuldiging naar het hof van assises verwezen, en zulks uit hoofde van eene poging, om het volk tot omverwerping van het gouvernement aan te zetten, welke poging niet zonder gevolg is gebleven en dus met de doodstraf bedreigd wordt.

-- De politie heeft bij een nader onderzoek nog een zestigtal staven goud, van de gedenkpenningen der koninklijke boekerij voortkomende, bij eenen horlogiemaker, die dezelve waarschijnlijk versmolten heeft gevonden. Voorts hebben eenige der gearresteerde personen eene plaats in de Seine aangewezen, waar men de gedenkpenningen, van andere metalen, en dus van geringere waarde, in de rivier had geworpen. Reeds is het gelukt een gedeelte daarvan terug te krijgen.

(Uit hoofde van den zondag en der feestdagen heden geene fondsnotering.)

D U I T S C H L A N D.

FRANKFORT, den 28sten Julij.

Uit het Badensche verneemt men dat de beide ministers *von Reizenstein* en *Winter* hun ontslag hebben gevraagd, wyl zij den last tot afkondiging der laatste besluiten van de bondsvergadering niet wilden onderteekenen. Genoegzaam te gelijker tijd zijn de Heidelbergsche professoren *Zacharia* en *Mittermaier* naar Karlsruhe ontboden, en zoude waarschijnlijk de eerste met eene bijzondere en belangrijke zending naar Frankfort vertrekken.

Te Freijburg hebben de besluiten der bondsvergadering tot onderscheide volksbijeenkomsten aanleiding gegeven. Het Badensch ministerie, hetwelk reeds vroeger alle staatkundige bemoeijingen van dien aard heeft verboden, gelastte ook nu aan de bevoegde autoriteiten om voor het behoud der rust te waken, en bepaaldelijk de rustige bewoners tot eene burgerwacht op te roepen. Den 17den dezer werden dien ten gevolge 200 burgers van alle standen bijeen geroepen, om over dit onderwerp te raadplegen. Onderscheidene personen en onder deze eenige hoogleeraars, deden zich in eenen geheel anderen geest hooren, wilden onder anderen dat men ter dezer gelegenheid, een protest tegen de besluiten der bondsvergadering zoude teekenen en aan het gouvernement doen geworden. De minderheid echter was van een ander gevoelen, en besloot integendeel, om zich van dergelijke maatregelen te onthouden en het bestuur te ondersteunen, in alles wat tot het behoud der rust zoude kunnen strekken.

-- Uit Weenen heeft men den 22sten dezer het droevig berigt ontvangen, dat de hertog *van Reichstadt* dienzelfden dag, des morgens ten 5 uren, was overleden. Zijne moeder was troostloos, en zoude reeds den volgenden dag naar Italië terug keeren.

-- Over Livorno heeft men berigten van Alexandrie, van den 17den Junij, volgens welke zich een groot gedeelte van Syrie en bepaaldelijk de bergbewoners van den Libanon, sedert den val van Acre, voor *Mohemed-ali* verklaard hadden. Voorts werd de sherif van Mekka, die insgelijks zijne zijde heeft gekozen te Alexandria verwacht, zoo men zeide, om als geestelijk opperhoofd *Mohemed-Ali* aan den ban te ontheffen, en tot koning van Egijpte te kroonen

» Het belgisch leger kan tegenwoordig op dezelfde lijn met de keurbenden van alle landen der wereld gesteld worden, al moge zulks mishagen aan die geïnteresseerde wangunstigen, die de oude garde zelve berispt zouden hebben, zoo de oude garde bestemd ware geweest om hare vrienden van de Zuiderzee terug te drijven.

» Er zou partijdigheid en onvoegzaamheid onder schuilen, om het eene regiment ten koste van het andere op te vijzelen; want alle wekken de bewondering door hunne kloekheid, door hun krijgshaftig voorkomen, 't welk de schoone dagen van den kriegsroem onder het keizerrijk te binnen brengt, door eene zindelijkheid, wedijverende met die der engelsche troepen. Waar men de oogen wendt, alles boezemt kracht en zelfvertrouwen in.

» De artillerie, naar wensch bediend, is verbeterd geworden door de percussie-stukken, door de Perkins-kanonnen en de horizontale houwtiers.

» De genie stelt wonderen daar, te Antwerpen, te Hasselt, te Luik, in Vlaanderen en langs de geheele linie van de Demer.

» De dienst der bruggen, die der transporten en ambulancen laten niets te wenschen overig en de trein zelf kan als eene kweekschool voor kavalieristen worden aangemerkt.

» De vorming van een korps partijgangers verschaft middel om zeer voordeelig op vele met struikgewas voorziene plaatsen aan te vallen, waarvan eene menigte in België gevonden worden; zij heeft anderdeels het voordeel van de dapperheid en de toewijding van een groot aantal vrijwilligers te benuttigen, te weinig in de theoretische wetenschappen der krijgskunst gevorderd, om voegzaam naar hunnen rang in de gelederen van het staand leger geplaatst te worden.

» Daargelaten de bijzondere gesteldheid van een slagveld, zijn de partijgangers bestemd tot eene soort van oorlog voeren, vrij wel gelijkende aan die, door welke de Tyrolers de fransche legers in bedwang gehouden hebben. Men weet dat de Tyroler jagers de troepen van Napoleon langer hebben opgehouden dan het de aartshertog Karel met de zware bataillons der erfelijke staten heeft kunnen doen.

» Vooral opmerkenswaardig is de snelheid, waarmede de bataillons van den eersten baan der burgerwacht georganiseerd zijn; deze zwarte pelotons in juistheid van bewegingen met de infanterie van linie ziende wedijveren, vraagt men zich af, wat België in Augustus 1831 niet zou hebben kunnen doen, wanneer de organisatie van deszelfs militaire magt en vooral der burgerwacht aan mannen van wezenlijke verdiensten ware toebetrouwd geweest?

» Met betrekking tot de burger-soldaten is België Frankrijk, 't welk geen nationale garde aan de onze gelijkende zou kunnen toonen, vooruit geweest. Dank zij daarvoor toegebracht aan de heeren Ch. de Brouckere en Escain. Wij zullen het lang betreuren, dat wij hen van de dagen van September tot op den 1sten Augustus van het vorig jaar niet tot ministers van oorlog gehad hebben.

» Wij moeten ook op de gendarmerie opmerkzaam maken, die met de kurassiers en de guiden eene brigade zware kavallerie, boven allen lof verheven, uitmaken; en wij zijn aan mijnheer den generaal d'Hane de Steenhuijze verschuldigd van te zeggen, dat zijn regiment jagers te paard het voorbeeld van goede houding gegeven heeft.

» Het tegenwoordig belgisch leger gelijkt veel op dat, waarmede Napoleon de overwinningen van Lutzen, van Bautzen, van Hanau, van Brienne, van Montmirail, van Laon en van Arcis-sur-Aube behaald heeft. Ook dat waren jonge soldaten vol dapperheid, vol krijgstuicht en geestdrift; de kaders der regimenten waren ook zamengesteld uit oude met wonden doorploegde geleiders, die daar waren om de bedaarde ondervinding aan de onstuimige drift van de manschappen hunner gelederen tegen te stellen; velen hunner, een groot getal zelfs, bestieren nog ons leger; en zijn er bij den generalen staf, belast met voor de bewegingen der massa's te zorgen, men merkt er ook tevens velen op aan het hoofd der regimenten, der bataillons, der kompagnien en der escouades.

» Ons leger heeft desniettemin nog een onmetelijk voordeel boven dat van Lutzen; het voordeel van eene kavallerie-magt, even sterk of sterker dan die onzer vijanden te bezitten. Het verbonden leger van 1813 en 1814 bragt honderd duizend paarden te voorschijn, op een tijdstip dat het fransche leger daarvan het vierdedeel nog niet voor den dag kon brengen.

» Onze artillerie zou voor het minst opwegen tegen die der Hollanders, zoo hoog geroemd en tijdens den laatsten veldtocht inderdaad zeer geducht.

» De oorlogskansen, van welken aard ook, zijn altijd onzeker, getuigen Waterloo en de slag van Austerlitz, waar de vereenigde Oostenrijkers en Russen, op hunne meerdere magt boven die van den keizer der Franschen rekenende, den dag voor den slag zich beroemden, niet alleen van deszelfs leger te staan, naaar hetzelfde krijgsgevangen te maken. Men weet wat gebeurde, en welke partij Napoleon wist te trekken van de bevrozen meeren, waarin de reeds overwonnen vijanden bedolven werden.

» Wij kunnen evenwel, zooveel de waarschijnlijkheid het gedooft, ons beloven met groot voordeel te strijden tegen de magt, die tegenwoordig de koning van Holland ons tegenstelt, en het moreel onzer soldaten schijnt ons toe zooveel als hante wapenen in de schaal te moeten wegen. Vergeten wij niet dat de keur van het hollandsch leger, te weten de kavallerie, de grenadiers en jagers der garde en de artillerie, voor het grootste deel uit duitsche of zwitsersche soldaten is zamengesteld, die zich achtervolgelijk aan de duitsche bondsvergadering, aan Karel X en aan Willem van Nassau verkocht hebben. Het zijn dezelfde mannen die thans naar België komen overloopen en over welke het belgisch gouvernement eene veel grotere waakzaamheid moest uitoefenen. Wij beschouwen de wijze van recruterings door desertie, als voor ons zeer gevaarlijk in de tegenwoordige omstandigheden, en gelooven dat het eenige te trekken nut, van de deserteurs die dagelijks tot ons komen, bestaat, in hen in garnizoen te leggen in de aan Frankrijk grenzende vestingen.

» Kortom, de materiele en morele toestand van ons leger moet eene grooten invloed uitoefenen op de houding die het gouvernement jegens de conferentie en Holland te houden heeft. Dewijl de halstarrigheid van koning Willem en de kwade trouw van het foreign-office ons het voordeel aan de hand geven, om het schandelijk tractaat van 15 November 1831 te verbreken, gelijk wij, voor even gelijke beweeggronden, die van 1815 verscheut hebben, kunnen wij, » onbevreesd en zonder verwijt » ons op

de baan der slagvelden begeven. Overwinnaars zijnde, zullen wij weldra den rang hernemen, die ons in de groote Europese familie aangewezen is; overwonnen, zullen wij als Frans I te Pavia zeggen; Alles is verloren behoudens de eer.

» Wij drukken hiermede de gevoelens van verre weg het meerendeel onzer officieren en soldaten uit; dat het gouvernement er acte van neme en ze bij die voege, welke het geheele overig deel der natie sedert eenige dagen uit, door alle wegen die hetzelfde sedert de wegzending der kamers zijn overgebleven.

Vele aanmerkingen hierbij ware te veel eer: de gelijkstelling van een door, en voor een groot deel met vreemdelingen, in haast georganiseerd leger, dat nog niets verrigt heeft, met dat, waarmede Napoleon, in het laatst van 1813 en het begin van 1814 de overmagt der mogendheden, dikwijls met voordeel, het hoofd bood; — de vergelijking hunner artillerie, welker manschappen in het verleden jaar de lading vergeten schenen; welker paarden bij een vregdeschot steigeren en niet te houden zijn, bij die van het Nederlandsche leger; — de verheffing hunner burgerwachten, voor krijgstuicht onvatbaar en van welker dapperheid de velden van Leuven getuigen, boven de fransche burger-soldaten; — dit zij, ter opmerking, meer dan genoeg, om het opgeblazen gezwets van den belgischen Courier naar waarde te schatten.

* * De ondergeteekenden door de Crediteuren in de TONTI-NAIRE NEGOCIATIE der GROOTE of LIEVE VROUWE KERK te Breda van den jare 1771, benoemd zijnde tot het opmaken van eenen Staat van verëvening van den achterstand van gezegde Negociatie, brengen hiermede ter kennis der belanghebbenden, dat diensgevolge aan het Stedelijk Bestuur te Breda door hen is ingediend een' nominativen Staat der Crediteuren, wegens het hunn competeerende over de jaren 1794 tot en met 1813; dat hun bij missive van Heeren Burgemeester en Wethouders dier stad, in dato 30 Junij j. No. 464, is kennis gegeven, dat dien Staat door het Stedelijk Bestuur is goedgekeurd, en vervolgens daarnaar zijn opgemaakt tienjarige Schuldbekentenissen aan Toonder, waarvan de eerste, of het 1° gedeelte, betaalbaar is gesteld ter Stads Thesaurie van Breda op den eersten Julij dezes Jaars, en zoo vervolgens ieder Jaar tot en met 1841. Wordende de belanghebbende verder uitgenoodigd, om genoemde tienjarige Schuldbekentenissen tegen behoorlijk bewijs van bevoegdheid bij de Commissie, welke daartoe gedurende de maanden Augustus en September, Woensdags en Zaturdags van iedere week, des morgens van elf tot twaalf ure, ter Stadhuize van Breda, in bijwezen van een Lid of gedelegeerde uit het Stedelijk Bestuur, zal zitting houden, te komen ontvangen of door hunne gemagtigden te doen ontvangen.

Breda, den 31 Julij 1832.

De Commissie voornoemd,
CLARION.
W. N. VERLEGH.

* * J. VOGELZANG, op de oude Langendijk te Delft, wijk 3, no. 412, EERSTE WANDLU IN ZEN VERDRIJVER in Holland, maakt aazijne Landgenooten bekend, dat hij uitvinder is van een proefhoudend middel om den Wandluis te doden en dezelvez Neten weg te nemen.

Tot staving van de echtheid zijner uitvinding mag hij zich beroepen in onderscheidene provincien over de vier honderd Panden (behalve de Vaartuigen) van dat ongedierte gezuiverd te hebben, en daaronder bij uitsluiting noemen een Kasteel en Buitenplaats, benevens verscheiden Gast- en Weeshuizen en meer andere Liefdadige Gestichten.

Hij vleit zich bewoners van besmette panden geen ondienst te doen dit zijn kunstmiddel hun bekend te maken, in het vertrouwen, dat zij zich ook van zijn kunst of uitvinding zullen bedienen om hunne woningen van een zoo schadelijk insect te doen zuiveren.

Zij die van bovengemeld middel gebruik gelieven te maken, vervoegen zich, mits met gefrankeerde brieven, aan bovengemeld adres.

PS. Men kan ook het middel bekomen en zelf bewerken, als men opgeeft hoeveel slaapplaatsen.

Beursprijs der Effecten, te Amsterdam.

DINGSdag, 31 Julij 1832.		geb.
NEDERLANDEN, Verkeerde schuld, 2½ pCt.	42½ a 43	42½
Uitgestelde schuld.	15 a 1	
Kansbiljetten.	16½ a 16½	16½
Amortisatie Syndicaat, 4½ pCt.	71½ a 72	71½
Idem idem, 5½ pCt.	56½ a 57	56½
Oorlogs-lasten 1830 a 5 pCt.	90¾ a 91¼	91¼
Vrijw. geldl. 1831 a 6 pCt.	96¾ a 97	96¾
Nieuwe idem. 1832 a 5 pCt.	81 a 81¾	81¾
Schatbiljetten, 6 pCt.	99¾ a 99¾	99¾
Handel-Maatschappij, 4½ pCt.	86½ a 87	86½
FRANKRIJK, inschr. op 't Grootboek 3 pCt.	68 a 68½	
RUSLAND, Bij Hope en Comp., 5 pCt.	95½ a 96	95½
Bij dezelfde 1828, 5 pCt.	96¾ a 97	96¾
SPANJE, Certific. Amst., 5 pCt.	49¾ a 50	49¾
Dezelfde 3 pCt.	28¾ a 29¼	29
Uitgestelde schuld.	a	